

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως

Α. 6550.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡ. 12. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ ἀποξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀνταπόκρισις.

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζει.

Συσταίνεται Ταχυδρομεῖον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπικρατείας. Ἐκ τούτου δύνανται νὰ ὠφελῶνται καὶ οἱ πολῖται καὶ ἄλλοι, ὅταν θέλωσι, διὰ τὴν μερικὴν τῶν ἀλληλογραφίαν.

Κέντρον γενικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει εἶσθαι ἡ πόλις, ὅπου καθεδρεύει ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις αὐτοῦ θέλει ἐμπιστευθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἓνα πολίτην.

Συσταίνονται κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ Ταχυδρομείου εἰς Ἀργος, εἰς Τριπολίτιν, εἰς Ἐπίδαυρον, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατρίβει εἰς Αἴγινα, καὶ εἰς Σύραν, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ὑγειονόμον τοῦ τόπου· εἰς δὲ τὰ μεσόγεια μέρη ὅπου δὲν εὑρίσκονται ὑγειονόμοι, τὸ χρέος τούτο ἐμπιστεύεται εἰς ἓνα τῶν δημογερόντων κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ κατὰ τόπους μερικὴ ἐπιστάσις τοῦ Ταχυδρομείου ἐμπιστεύεται ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα εἰς ἓνα τῶν δημογερόντων ἐκάστου μέρους κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ τὰς νήσους εἰς τὸν ὑγειονόμον.

Ὁ μὲν γενικὸς διευθυντὴς στέλλει τὰ γράμματα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς ἐπιστάτας· οὗτοι δὲ τὰ διανέμουσιν εἰς τοὺς μερικοὺς, καὶ ἀνάπαλιν· ἕκαστος τῶν μερικῶν ἐπιστατῶν τὰ διευθύνει εἰς τὸν πλησιέστερον κεντρικὸν ἐπιστάτην.

Οἱ μερικοὶ ἐπιστάται διανέμουσιν τὰ γράμματα πρὸς τοὺς ἀνήκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν διὰ πεζοδρόμου, τῶν ὁποίων διορίζουν ἐκ τῆς τοπικῆς φρουρᾶς.

Ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων, καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν κεντρικῶν καὶ μερικῶν ἐπιστατῶν, κανονίζονται δι' ἰδιαίτερας διατάξεις.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Σεπτεμβρίου.

Ἐπειδὴ εἶχε παρέλθῃ ὁ καιρὸς, διὰ τὸν ὁποῖον προλαβόντως εἶχον ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ψῆφον τῶν Φαρρῖανων παροικούντων ἐνταῦθα οἱ δημογέροντες τῶν, οὕτω ἵνα μὴ αὐθαρέτως καὶ ἀνόμως εὐρεθῶσιν εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν διὰ καιρὸν πλέον ἐκτεταμένον ἐκείνου, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχον ἐκλεχθῇ, τῇ εἰκοστῇ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου συνήχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου τὸ κοινόν τῶν κατὰ σύνηθες συνεδριάζει, ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι Φαρρῖανοι ἔχοντες ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν, καὶ κατὰ τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διαταχθέντας κανόνας περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημογερόντων, ἐκλεξαν νέαν δημογεροντίαν.

Οἱ προκάτοχοι δημογέροντες, καὶ ἅπαντες οἱ ἐκλέκτορες τὸν ἀριθμὸν 68 ἐπροσκάλεσαν, ἵνα προεδρεύσῃ τὴν συνέλευσιν τῶν, τὸν ἑκτακτὸν ἐπίτροπον τούτου τοῦ τμήματος, τὴν ὁποίαν καὶ προέδρευεν.

Ἡ πρώτη ἐργασία τῆς συνελεύσεως ἐστάθη ἡ πρόσκλησις τῶν πρεσβυτέρων, ἵνα εἰς τόπον χωριστὸν ἐκείνου τῆς συνελεύσεως συσχεθῶσι περὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅπως ἐξ αὐτῶν ἐκλεχθῶσιν οἱ δημογέροντες. Συσχεφθέντες ἐπρόβλεψαν ἕξ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλεχθῶσιν δημογέροντες διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων οἱ Κύριοι

Ἰωάννης Μαμουνης.

Ἀποστόλης Γ. Ἀποστόλη.

καὶ Νικόλαος Χατζῆ Ἀλεξανδρῆ.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἅπαντες οἱ πρόην καὶ οἱ νέοι δημογέροντες, πλὴν τοῦ Ἀποστ. Γ. Ἀποστόλη μὴ εὐρισκομένου ἐνταῦθα, καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως μετὰ τοῦ ἑκτάκτου ἐπιτρόπου μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὅπου κατὰ χρέος ἐπρόσφεραν εἰς τὸν ὑψιστὸν Θεὸν τὰς ταπεινὰς τῶν εὐχαριστήσεις.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἰδιαίτερον, ἐκ τοῦ Γ. Στρατοπέδου τῶν Μεγάρων, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1828.

.... Χθές, τὴν 23, τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ Τέλια Λαζοπούλου Ὀλυμπιακὸν σῶμα ἔκαμε τὸν ὄρκον τοῦ ἐμπροσθεν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατάρχου μας.

Ἡ παράταξις ἔγεινε μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐκκλησιαστικὴν εὐπρέπειαν καὶ στρατιωτικὴν τάξιν.

Μετὰ τὸν ὄρκον, ὁ Κύριος Στρατάρχης μας ὁμίλησε πρὸς τοὺς στρατιώτας ὁμιλίαν, ἣτις ἔκαμε τὴν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν στρατιώτην.

Μερικὰ ἀποσπάσματα τῆς ὁμιλίας ταύτης, ὅσα ἐνθυμιῶμαι, καὶ τὰ ὅποια μὲ εὐχαρίστησιν, σπεύδω νὰ δε κοινοποιήσω.

“ Ἀδελφοὶ στρατιῶται! ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ὁμοῦ μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ, διότι ἓνα καὶ τὸν

αὐτὸν πατέρα ἔχομεν τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην μας. »
 Ἐπειτα ἐσύστησε πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρα-
 τῆς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐπειθείαν, τὸ ὅποιον χρεωστὲί ὁ
 Ἕλληνας νὰ φέρῃ σέβας καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς
 τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἐτελείωσεν οὕτως τὴν ὁμιλίαν
 παραδίδων τὰς σημαίας τοῦ σώματος πρὸς τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ.
 Σὺ δὲ, ἀρχηγέ, λάβε τὰς σημαίας ταύτας, τὰς ὁποίας
 ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης δι' ἐμοῦ σοὶ ἐμπιστεύεται.
 Εὐχομαι νὰ τὰς διατηρήσῃς ἀμολύντους, ὡς τοὶ τὰς παρα-
 δίδω, καὶ ὑπὸ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τούτου νὰ πέσουν
 ὑμῶν ἐχθρῶν πτώματα, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν νέαν τῆς
 Πατρίδος μας. »

Ἀκολουθῶς ἐπευφήμησεν ὁ Κύριος Στρατάρχης μας τὸ,
 Ζήτω ἡ Πατρίς, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης. », Οἱ δὲ στρατιῶται
 ἀναλαβόντες τούτο ἔδωκαν σημεῖα χαρᾶς διὰ τριπλοῦ
 ἐκισμῶν.

Ἐνῶ κατὰ τὴν 21 τοῦ παρελθόντος τὸ πολεμικὸν βρίκειον,
 ὁ Ἡρακλῆς, διοικούμενον παρὰ τοῦ Κ. Ν. Γιαννίτη, καὶ
 διατελοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Συνταγματάρχου Ῥάϊνκε,
 εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς Σούδας ἀραγμένον κατὰ τὰς
 Καλύδας, παρετηρήθη πλοιάριον Τουρκικὸν ἐρχόμενον ἐκ
 Ῥεθύμνου εἰς Σοῦδα. Παρευθὺς ἐστάλη ἐνοπλὸς λέμβος
 εἰς καταδίωξίν του· ἀλλὰ μόλις τὸ διέκοψεν ἀπὸ τὴν διευ-
 θυνσίην του, καὶ ἐκεῖνο κατέφυγεν εἰς τὴν παλαιὰν Σοῦδα. Οἱ
 δὲ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον εὐρεθέντες Τούρκοι περὶ τοὺς ὀγδοή-
 καὶ κοντα ὄντες, τὸν ἀριθμὸν, παρατηρήσαντες τούτο καὶ ἐν-
 εδρεύσαντες εἰς τὸ παράλιον, ἐπυροβόλησαν ἐξαίφνης κατὰ τῆς
 λέμβου τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐφόνευσαν δύο, τὸν ἀρχηγὸν
 τῆς λέμβου Ἀνδρέαν Ἀγγελῆ Σταματέλου, καὶ ναύτην τινὰ
 ὀνομαζόμενον Γεώργιον Κρητικόν, καὶ πέντε ἐπλήρωσαν.
 Οἱ δὲ πληγῶθέντες ἐθεραπεύθησαν κατὰ φιλανθρωπίαν ἀπὸ
 τοὺς χειρουργοὺς τῆς ἐκεῖ εὐρεθείσης Ἀγγλικῆς φρεγάτας
 Δαρτμούθ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 11 Αὐγούστου.

Ὁ Κύριος Δαύκινς υἱὸς τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἁλσῶν καὶ
 δασῶν διωρίσθη Ἀπεσταλμένος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μέλλει
 ὁσονούτω νὰ ἀπέλθῃ. Θέλουν δὲ διορισθῇ καὶ Πρόξενος διὰ
 τὰ διάφορα ἐμπορεῖα ἐκείνου τοῦ τόπου.

Ἐκ Βουκορεστίου, 15 Αὐγούστου.

Ἡ Τουρκικὴ φρουρὰ τοῦ Γιούργιοβου ἐξακολουθεῖ τὰς
 ἐξόδους τῆς καὶ τὰς ἐπιδρομὰς ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βλα-
 χίας.

Ὁ στρατηγὸς Λανξερὼν, ὅστις μέλλει νὰ λάβῃ τὴν
 ἀρχηγίαν τῆς ἐπαρχίας τῆς Βλαχίας, ἔφθασε τῶντε
 ἀλλὰ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τὸ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ
 Σχερδατόφ διοικούμενον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ
 εἰς ὑπεράσπισιν τῶν δύο ἡγεμονιῶν, ἔλαβεν, ὡς λέ-
 γεται, ἄλλην διεύθυνσιν, καὶ μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὸ ἐν Βουλγαρίᾳ μέγα στρατόπεδον, διὰ νὰ μεθέξῃ τῆς
 κατὰ τοῦ φρουρίου τῆς Σούμλας καὶ τοῦ παρὰ τὴν πόλιν
 ταύτην περιχαρακωμένου Τουρκικοῦ στρατεύματος ἐφόδου.
 Οἱ Ῥῶσοι θέλουν παντοιοτρόπως νὰ κυριεύσωσι ταύτην
 τὴν θέτιν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκστρατείας ταύτης,
 καθὼ καὶ τὴν Βάρναν.

Λέγεται ἐκ νέου ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Σχερδατόφ θέλει

ἐμῶ εἰς τὰς ἡγεμονίας, καὶ θέλει ἐπιφορτισθῇ ἰδίως
 τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Βλαχίας. Αἱ πολιορκίαι τῶν
 παραδυναβίων φρουρίων θέλουν στενωθῇ μὲ πλειοτέραν
 δραστηριότητα, τὸ 6ον σῶμα τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ
 θέλει ἀντικατασταθῇ ἀντὶ τοῦ Σχερδατόφ εἰς τὰς τάξεις
 τοῦ ἀπέναντι τῆς Σούμλας μεγάλου στρατοπέδου. Φαίνεται
 ὅτι ὁ κύριος Λανξερὼν θέλει ἐκπληρῇ ἐνταῦθα τὰ
 καθήκοντα στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, καὶ
 ὅχι γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν στρατευμάτων.

(Ἐφ. Αὐγούστου.)

Αὐτόθεν, 20 Αὐγούστου.

Νέα στρατεύματα εἰς 12,000 συνιστάμενα ἐμῶ καὶ
 ἤδη εἰς τὴν Μικρὰν Βλαχίαν πρὸς βοήθειαν τοῦ Ῥω-
 σικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τοῦ ἐκεῖ εὐρισκομένου. Ἐφε-
 ρον δὲ μεθ' ἑαυτῶν ἐν σύστημα πυροβολικὸν ἐκ 50
 κανονίων, καὶ θέλουν ἐνασχοληθῇ νὰ φυλάττουν εἰς
 συστολὴν τὴν φρουρὰν τοῦ Βιδδινίου, ἣτις ἔκαμνε συχνὰς
 ἐξορμήσεις καὶ προσέβαλλε τὸν στρατηγὸν Γεϊσμαρ.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ τοῦ ἐν Παζαρτζικίῳ γενικοῦ
 στρατοπέδου εἰδήσεις, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος περιεμένει
 ἐκεῖ κατὰ τὴν 25 τοῦ μηνὸς Ιουλίου, καὶ αἱ κατὰ τῆς
 Σούμλας ἐργασίαι ἐμελλοῦ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐντόπως
 μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του. Οἱ καλένινι τοῦ φρουρίου
 τούτου σλίχοι (Lignes) καὶ παραχαρᾶκώσεις ἦσαν τελειω-
 μένοι, τὰ κανόνια ἦσαν σλημένα εἰς ἄλλα τὰ κανονοστάσια,
 καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν ἀνέμενον τὴν διαταγὴν τοῦ ν' ἀρχί-
 σωσι τὸν πυροβολισμόν. Φρονοῦν ὅμως τινὲς τῶν στρα-
 τιωτικῶν ὅτι ἡ Σούμλα θέλει πολιορκηθῇ μόνον, καὶ
 τοῦτο παρ' ἑνὸς μόνου μέρους τοῦ μεγάλου Ῥωσικοῦ
 στρατεύματος, ἐνῶ τὸ ἄλλο θέλει προχωρήσει πρὸς τὴν
 Ἀδριανούπολιν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πρασόδι. Εἰς αὐτὴν
 τὴν περίστασιν ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει ἐμῶ πιθανῶς εἰς
 κεφαλῇ τοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον θέλει ὑπάγει κατὰ
 τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὁ δὲ στρατηγὸς Βιτγενστέην θέλει
 ἐξακολουθήσει τὴν πολιορκίαν ἢ ἀποκλεισμόν τῆς Σούμλας.
 Λέγουσι προσέτι ὅτι εἶχεν ἤδη ἀνοιχθῇ εἰς δρόμος συγ-
 κοινωνίας ἐκ τοῦ φρουρίου τούτου πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν
 ἀλλὰ διὰ νὰ φυλάξωσιν αὐτὸν οἱ Ῥῶσοι ἀπὸ τῶν καθημέρων
 νέας μάχας, καὶ ἡ περὶ τοῦ τόπου ἀλληλομαχία εἴη
 μὲ μεγίστην πεισμονήν. Ἐὰν ὑπερισχύσωσιν οἱ Ῥῶσοι
 τὸ ἐν Σούμλᾳ Τουρκικὸν στρατεύμα μέλλει νὰ εὐρίσκηται
 εἰς πολλὰ δεινὰ θέσιν.

Διετάχθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κατέναντι τῆς Βάρ-
 νης ἡνωμένων Ῥωσικῶν στρατευμάτων νὰ κινήσωσι πρὸς
 λίθον διὰ νὰ κυριεύσωσιν αὐτὸ τὸ φρούριον, καὶ ἤρ-
 χηται ἤδη ὁ πυροβολισμὸς διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης.
 Ἡ κυριευσίς τῆς Βάρνας εἶναι ἐπωφελεστάτη· ἐξ αὐ-
 τῆς οἱ Ῥωσικοὶ στόλοι θέλουν ἔχει ἐλεύθερον τὸν εἰς
 λιμένα τοῦ Βουργὰς εἰσπλῶν, καὶ θέλουν ἐξασφαλίσαι
 ὅλαι αἱ συγκοινωνίαι τοῦ τῆς ξηρᾶς στρατεύματος.
 Ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς Προϊγκιψ Μενζικόφ
 προσμένει εἰμὴ βοήθητικά τινα σώματα, διὰ νὰ κινήσῃ
 γενικὴν ἐφοδον, ἣτις θέλει εἶναι ἀναμφιδόλως φονικὰ
 καθότι ἐκτὸς τῶν ὀπλοφορούντων ἐγκατοίκων, ἡ Βάρνα
 ἔχει καὶ φρουρὰν ἐξ 20,000 ἀνδρῶν. Αἱ δὲ διὰ θαλάσσης
 πρὸς τὸ φρούριον προσεγγίσεις εἶναι δυσκολώταται,
 ὁ Καπετάν πασας, ὅστις ἀπέκτισε κάποιαν φήμην
 τὴν ἀνδρείαν του, φυλάττει τὸ παράλιον. Ἡ φρουρὰ

ἤδη πολλὰς ἐξόδους διὰ τὰ διάξῃ τοὺς Ῥώσους
 Δεσέων τῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἀπεκρούσθη μετ' αὐ-
 τῆς.

Ἡ ἐκστρατεία στρατεύματα συνηγμένα ἐκ τῶν ἐνδοτέρων
 Ῥωσικοῦ βασιλείου καὶ χορηγηθέντα ἐκ τῶν στρατι-
 ωτικῶν ἀποικιῶν ἐφθασαν ἤδη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάδεως.
 τὰ τάγματα διετάχθησαν νὰ σχηματισθῶσιν εἰς στήλας
 ἡτάς διὰ τὰ φυλάττωσι τὰς συγκοινωνίας ἐκ τῶν
 τῶν τοῦ στρατεύματος καὶ νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν
 λειαν τοῦ τόπου ἐπαπειλουμένου ἀπὸ συνοδίας
 ληστῶν συγκροτημένας ἤδη. Συνελήφθησαν δὲ πολλοὶ
 ληστῶν τούτων καὶ ἐτυφεκίσθησαν κατὰ διαταγὴν
 τοῦ στρατηγοῦ τῆς φυλακῆς.

Ἡμέραν διαβαίνουσαν ἐντεῦθεν συνοδίαι ἀδιακόπως
 κομίζουσαι τροφὰς διὰ τὰ ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ
 στρατεύματα.

Διεδόθη σήμερον λόγος ὅτι διερράγησαν ἤδη ταραχαὶ
 ἐν τῇ Σερβίᾳ.

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἐξ Ὁδησσού, 16 Αὐγούστου.

Χθὲς ἐφάλη εἰς τὴν μητρόπολιν μας πάνδημος δοξολογία,
 αἰνούντων τῶν Μ. Αὐτοκράτορος καὶ Αὐτοκρατορίας μη-
 τρὸς καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ, διὰ τὴν ἄλυσιν τοῦ
 φρουρίου Πότι. Παρεστάθησαν δ' εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ ξένοι
 ὑπουργοὶ καὶ πρόξενοι, καθὼς καὶ οἱ στρατηγοὶ μας καὶ δη-
 μῶται ὑπουργοί. Μετέπειτα ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκρινεν ἐξέτασιν
 τῶν ταγμάτων Οὐλάνων Ὑπανίων [du Bug] καὶ ἐνὸς τμή-
 ματος πυροβολικοῦ συνηγμένου εἰς τὸ παρα τὴν πόλιν ταύτην
 πεδίου.

Κοινοποιῶνται τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Πότι:
 Κατὰ τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ στρατηγοῦ Σιπι-
 ῆνου διαταγὰς ὁ στρατηγὸς Ἐς εἶχεν ἐνώσει μετ' αὐτῶν
 τῶν κατεχόντων τὰ βασίλεια Μιγδρελίαν καὶ Ἰμ-
 μερτίαν στρατευμάτων τὰ Μιγδρελικά τακτικά στρατεύ-
 ματα διοικούμενα παρὰ τοῦ ἀνωτάτου πρίγκιπος Δαδίνου.
 Τὸ φρούριον Πότι ἀπεκλείσθη ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τούτων
 τῇ 8 Ἰουλίου, καὶ μετ' ὀλίγον ἐκλονεβόλισθη ἀπὸ τρία
 ἐκποστᾶσια. Ὁ πυροβολισμὸς διήρκεσεν ἐξ ἡμέρας κατὰ
 πείθειαν· πολλαὶ οἰκίαι τῆς πόλεως ἐπυρπολήθησαν, καὶ
 ἡ μέγα ρήγμα ἤρχισε νὰ γίνηται εὐδιάβατον. Ἡ φρουρὰ,
 ἐνδεμένη ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πέριξ ἐπαρχιῶν, ἐζήτησε
 τότε νὰ παραδῶται τὸ φρούριον ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ἀφεθῶσι
 οἱ ἐπιστρεφόμενοι ἐλευθέρως εἰς τὰς κατοικίας τῶν, τὸ ὅποιον
 καὶ τοὺς ἐσυγχωρήθη 44 κανόνια, 13 σημαῖαι, ἀξιόλογοι
 ἀπὸ τῆς ζωτροφίᾳ καὶ πολεμοφοδίων ἔπρασσαν εἰς τὴν
 ἐξουσίαν μας. Ἡ τοποθεσία τοῦ Πότι, κειμένου κατὰ τὰς
 ὁδοὺς τοῦ Φάσιου, ἀποκαθιστᾷ τὴν κατάκτησιν ταύτην
 ἐξαιρετικὰ εἰς τοὺς Ῥώσους.

Ἡ αὐτοκρατορική φεγάτα Σταντὰρδ ἐρχομένη ἐκ
 Κωνσταντινῆς ἀράξῃ χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας. Μεταξὺ τῶν ἐν
 τῷ λιμένι τούτῳ ξένων εὐρίσκοντο ὁ πρίγκιψ Φίλιππος Ἐς
 Ὁδονόγγοφ, ὁ δούξ Μορτεμάροφ, ἑκτακτὸς πρέσβυς τῆς
 Χ. Α. Μ., ὁ στρατηγὸς Δορμεβέργος ἑκτακτὸς πρέσβυς
 τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. διὰ τὸ βασίλειον τῆς Ἀννοβέρας,
 καὶ ὁ κομης Νόστιλ, στρατηγὸς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πρωσίας.

— Αὐτὴν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ — Ἀπὸ τῆς κτίσεώς της ἡ πό-
 λιν μας δὲν ἐπαρυσίασέ ποτε θάνατον ὅσον λαμπρὸν, ὅποια

τώρα παρίσταται, ὅτε ἡ αὐτοκρατορική οἰκογένεια, συνωδευ-
 μένη ὑπὸ πολυαριθμῶν αὐλικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ
 συστήματος, ἔκαμεν ἐνταῦθα τὴν οἰκισίν της. Ἡ χαρά μας
 ὅμως διὰ τὴν βάσκανον τύχην ὀλίγον θέλει διαγκέσει, καὶ
 ὁ Αὐτοκράτωρ προδιατίθεται ἤδη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ἀρχι-
 στρατηγεῖόν του. Τὰ ἐπικουρικά στρατεύματα ἐφθασαν,
 καὶ αἱ ἐργασίαι μέλλουν νὰ ἐπαναληφθῶσι μετ' αὐτῶν ὁρμήν.
 Θέλει γένῃ ἀναμφισβόλως μετ' οὐ πολὺ γενική μάχη, ἥτις
 θέλει κρίνει τὰ τῆς ἐκστρατείας, καὶ θέλει βιάσει τὴν
 Πόρταν νὰ δώσῃ τὰς διὰ τὸ παρελθὸν ἀπαιτούμενας ἱκανο-
 ποιήσεις καὶ τὰς ἀναγκαίας ἀσφαλείας περὶ τοῦ μέλλοντος.

Μέχρι τοῦδε δὲν ἐκρίθη ἐκ μέρους μας ἐπ' ἀναγκῆς νὰ
 κινηθῶσι πλείωτερα στρατεύματα διὰ μιᾶς ἢ κατὰ τὰς προ-
 ηγηθείσας ἐκστρατείας, διὰ νὰ μὴν ἔχωμεν δαπανηροτάτας
 μετακομιδὰς ζωτροφίῶν καὶ πολεμοφοδίων. Ἀλλ' ἡ ἀπό-
 κτησις τῆς Κιουστέντσας καὶ ἡ μετ' ὀλίγον ἴσως πτώσις
 τῆς Βάρνας (σφοδρῶς πυροβολουμένης κατὰ τὸ παρὸν ὑπὸ
 τοῦ Ναυάρχου Γρηγόρου) θέλουν εὐκολύνει τοιοῦτοτρόπως τοὺς
 κατάπλους, ὥστε θέλομεν δυνηθῇ νὰ μεταχειρισθῶμεν ὅλας
 τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις διὰ νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὰ μέχρι
 τοῦδε πλεονεκτήματα, καὶ νὰ ἐκτελεσθῶσι μεγαλότερα
 σχέδια. Ὅχι μόνον τὸ μέγα στρατόπεδον θέλει ἐπιδοθηθῇ
 ἀξιολόγως, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀποτετμημένα στρατεύματα
 θέλουν δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπαναλάβωσιν ἐπιθετικὸν
 πόλεμον. Οὕτω ὁ στρατηγὸς Γεῖσμαρ, τοποθετημένος εἰσέτι
 εἰς τὴν Μικρὰν Βλαχίαν, θέλει εὐρεθῇ πάραυτα ἐπὶ κεφα-
 λῆς ἐνὸς στρατοπέδου, καὶ μεταφέρει τὸ θέατρον τοῦ πο-
 λέμου ἐν τῇ Σερβίᾳ. Ἐν δυνατὸν ἐπικουρικὸν στρατεύμα
 εἶναι ἤδη εἰς κίνησιν διὰ νὰ καταλάβῃ τὰς θέσεις, τὰς
 ὁποίας μέλλει εὖτος ν' ἀφήσῃ.

Εἰς δύο ἐβδομάδας θέλομεν μάθει πιθανῶς τὸ ἀποτέλεσμα,
 τὸ ὅποιον θέλει φέρεται ἢ ἐμβασίς τοῦ γενναίου Γεῖσμαρ εἰς
 τὴν Σερβίαν, ὅπου οἱ κάτοικοι ἀναμένουν μετὰ μεγίστης
 προθυμίας τὴν ἄφικν τῶν στρατευμάτων μας διὰ ν' ἀπο-
 σείσωσι τὸν ζυγὸν τῆς Πόρτας. Ἐὰν ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησεν
 ἐπὶ πολὺν καιρὸν νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Σέρβους τοῦ νὰ μεθεξω-
 σιν ἐνεργητικῶς εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον, τοῦτο δὲν ἐγένετο
 εἰμὴ μετ' αὐτῶν ὅτι ἡ Πόρτα ἠθέλησε γνωρίσει τὰ ἀδικα
 τῆς πρὸς τὸ Ῥωσικὸν ἔθνος καὶ ζητήσῃ νὰ τὰ ἐπανορθώσῃ.
 Ἀλλ' ἡ πεισμονὴ τοῦ Διδανίου, τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι
 εὐαρεστεῖται εἰς τὸ ἐχθρικὸν τῆς σύστημα, ἔπρεπεν ἀναγ-
 καίως νὰ μεταβάλῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ
 μάλιστα ὡς πρὸς τὴν Σερβίαν, ἥτις θέλει γένῃ πρὸς αὐτὸν
 ἐπωφελὲς βοηθός.

Καθ' ὅλας τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐρχομένας εἰδή-
 σεις, τὰ πνεύματα εἶναι πολλὰ τεταραγμένα ἐκεῖ, καὶ αἱ
 διαθέσεις τοῦ λαοῦ γίνονται καθ' ἑκάστην πλὴν ἐπίφοδοι
 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ Κόμμα τῶν παλαιῶν Γιαντισάων
 ἀρχίζει νὰ ἀνασταίνεται. Ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ οἱ φιβεροὶ οὗτοι
 ἐχθροὶ τοῦ ἡγεμόνος ἠνώθησαν εἰς πλῆθος καὶ εἶναι ὅλοι ἐτοι-
 μοι νὰ πράξωσι. Βεβαιοῦται ὅτι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς
 τὸν στρατηγὸν Πασκεύιτς νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῶν λαμ-
 βάνει δὲ ὅμως ὅχι ὀλιγώτερον ἀξιολόγους ὑπηρεσίας παρ'
 αὐτῶν ἐκ τῆς διαθέσεως, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκονται.

Αἱ φορτώσεις σίτων καὶ ἀλεύρων διὰ τὴν Κωνσταντινού-
 πολιν, γινόμεναι ἐνταῦθα πρὸ τινῶν ἀπὸ τῶν ἐβδομάδων, δι'
 ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς πλοῖα Ἀυστριακὰ ἢ Γαλλικὰ,
 ἀπηγορεύθησαν. Ἡ πρωτεύουσα καὶ τὸ Ὀθωμανικὸν βασι-
 λειον, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε, χάρις εἰς τὴν γενναίότητα τοῦ

ἀνάρχου μας, δὲν ὑπέφερεν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων, θέλει κιμάσει μετ' ὀλίγον, ὅτι ἀπὸ αὐτὸν κρέματα νὰ τὸ παρα-
σῃ εἰς ὅλα τὰ δεινὰ τῆς πείνας.

— Αὐτόθεν, 19 Αὐγούστου. — Ἡ εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπι-
τροφή τοῦ Αὐτοκράτορος ἀνεβλήθη, καὶ ἡ Α. Μ. δὲν θέλει
παχωρήσει, λέγεται. ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰμὴ κατὰ τὰς
παχάς τοῦ Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ἀρχιστρατη-
γεῖόν του τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὁ λόρδος Ἐϋτεσδουρῆς
μένει καθημέραν συνεντεύξεις μετὰ τοῦ κόμητος Νεσ-
λρόδου.

Πλοῖον ἐλθὼν προχθὲς ἑσπέρας εἰς τὸν λιμένα τοῦτον
εἰπεν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ναύαρχος Γρηγόρς ἐκυρίευσεν τὸν λι-
μένα τῆς Βάρνας, καὶ ἔκαυσεν ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν εὕρισκόμενα
ναυτικά πλοῖα. Ἡ πλέον πεισματική ἀντίστασις ἐγένετο
κατὰ τῆς εἰσόδου τοῦ στόλου μας· ἀλλ' ὑπεχώρησαν τέλος
αὐτῶν εἰς τὴν ἐπίμονον γενναιότητα τῶν ναυτῶν μας. Ἡ
Τουρκικὴ φρουρὰ τῆς Βάρνας κάμνει συχνὰς ἐξόδους, αἵτινες
ἀναγκάζουν τὸ πολιορκεῖν στρατεύμα νὰ εἶναι ἀδιακόπως
προσεκτικόν, γινόμενων τῶν προσβολῶν διὰ μιᾶς εἰς πολλὰ
μέρη, καὶ βοηθουμένων ὑπὸ πολυαριθμοῦ πυροβολικοῦ.

[Γαλλ. Ταχυδρ.]

Ἐκ Βιέννης, 25 Αὐγούστου.

Κατὰ τὰ ἐξ Ὁδησοῦ ἰδιαίτερα γράμματα τῆς 14,
ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος δὲν ἔμελλε πλέον νὰ διαμεῖνῃ
εἰς ταύτην τὴν πόλιν εἰμὴ ἕως τὴν 19, ἡμέραν προσ-
δωρισμένην διὰ τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπιστροφήν του.
Ὁ λόρδος Ἐϋτεσδουρῆς, ὁ Πρίγκιψ Φίλιππος ὁ Ἐρ-
ζόμδουργος καὶ οἱ ἄλλοι διπλωματικοὶ φθάσαντες τὴν
12, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Α. Α. Μ.

Εἶχον μάθει εἰς Ὁδησὸν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις
πάσχει ἄκραν ἔνδειαν ζωοτροφῶν, καὶ ἦτο φόβος μὴ
γεννηθῶσι ταραχαὶ τοῦ ὄχλου ἐξ αἰτίας τῆς ἀκριθείας
τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ὁ δὲ Σουλτάνος δὲν φαί-
νεται ὀλιγότερον ἀπεφασισμένος νὰ ὑπερασπισθῇ μέχρις
ἐσχάτων.

— Αὐτόθεν, 31 Αὐγούστου. — Λέγεται ὅτι προχθὲς
ἔφθασεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Βρεταννικὸν Ὑπουργὸν λόρδον
Κοδλεὴν ταχυδρόμος ἐξ Ὁδησοῦ, ἀπεσταλμένος παρὰ
τοῦ λόρδου Ἐϋτεσδουρῆ. Πρέπει δὲ νὰ ἔφερε νέας βεβαιώσεις
ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν κανένα σκοπὸν
κατακτήσεως, τὸ ὅποιον ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διὰ
στράματος ἐπεβεβαίωσεν.

Εἰς τὴν ἀναχάρητιν τοῦ ταχυδρόμου τούτου (κατὰ
τὴν 19) εἶχον μάθει εἰς Ὁδησὸν ὅτι αἱ αὐτοκρατορικαὶ
φυλακαὶ εἶχον διαδῆ τὸν Δούναβιν παρὰ τὴν Ἰσάκταν.
Ὁ δὲ Μέγας Δουξ Μιχαὴλ ἀνεχώρησε παρευθὺς διὰ
νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ τοῦ σώματος.

(Ἐφημ. Αὐγούστης.)

Ἐκ Τουλῶνος, 2 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἐπικρατοῦντες οἱ ἀνατολικοὶ ἄνεμοι ἔμ-

ποδισαν τὴν μοῖραν νὰ ἐκπλεύσῃ κατὰ τὴν 1, καθὼς εἶχε
διαταχθῇ. Δυνατὴ τρικυμία γενομένη ἀπὸ τὴν 1 ἕως τὴν
2 μετέβαλε τοὺς ἀνέμους εἰς βορειοδυτικούς.

Ἡ κίνησις τοῦ στόλου ἤρχισε τὴν 6 ὥραν, κοπιάσαντες
ὁπωσοῦν τοῦ ἀνέμου. Περὶ τὴν 10 ὅλα τὰ πλοῖα ἀνέχ-
θησαν, καὶ μέρος ἐξ αὐτῶν ἦσαν περὶ τὰς Σιαιχάδας [Hyères].
Μόνῃ ἡ Ἀρμὶς ἔμεινε διὰ νὰ λάβῃ νέας διαταγὰς. Ὁ
Σκιπίων εὕσκεται ἀκόμη εἰς κάθαρσιν ἔχων περὶ τοὺς
120 ἢ 130 ἀσθενεῖς. Βλέπομεν δὲ καὶ τὴν Δελφινίαν
εἰσπλέουσαν.

Ἐκ Παρισίων, 8 Σεπτεμβρίου.

Ἀναγγέλλεται ἐκ τοῦ Ἀμβούργου ὅτι ὁ τῆς Ῥωσσίας
Πρόξενος ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς πόλεως
ταύτης ὅτι, κατεχομένων στρατιωτικῶς ὑπὸ τῶν Ῥώσων
τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας, οἱ θέλοντες νὰ ὑπα-
γαῖουν εἰς αὐτὰς ξένοι, πρέπει ν' ἀκολουθοῦν τοὺς αὐτοὺς τῆς
ὁδούς καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ τὰ αὐτὰ διαβατήρια, ὡς ἂν
καὶ ὑπάγοντες εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

— Δὲν μένει κάμμία ἀμφιβολία περὶ τοῦ ναυαγίου τοῦ
Ῥωστικοῦ πλοίου La Fete—Champenoise τοῦ φέροντος τὸν
Ναύαρχον Ῥικόρδον. Εἷς καπετάνιος ἐλθὼν χθὲς εἰς Ἀβρα-
μὴν ἠγγέλησεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν 5 Σεπτεμβρίου, ἄρ-
α γλικὸν πολεμικὸν πλοῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔμαθεν ὅτι Ῥω-
σικὸν πλοῖον ἔχον χιλίους ἑκατὸν ἀνθρώπους εἶχε
χαθῆ αὐτὰνδρον ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν νήτων Σκίλλων (Sorlingue).
— Μηνύεται διὰ τοῦ Τηλεγράφου ἡ εἰς Τουλῶνα ἀφίξις
τῆς κορβέτας Ἐμουλαζώνος.

— Γράφουν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου τὰ ἑξῆς.
Ἡ τρίτη μοῖρα τῆς ἐκστρατείας συγκειμένη ἐκ τῶν
29ου, 42ου καὶ 54ου πεζικοῦ συντάγματος, ἐνδὸς λόχου τῆς
πυροβολικοῦ καὶ ἐνὸς ὀρεινοῦ πυροβολείου ἔμελλε νὰ ἐκ-
πλεύσῃ σήμερον πρῶτὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐνωθῇ ὑπὸ τὸν
στρατηγὸν Μαιζῶνα.

Ὅθεν ἐμπορεῖ νὰ ὑπολογισθῇ τις τὸν ἀριθμὸν τοῦ
στρατοῦ, δηλαδή: 9 συντάγματα πεζικοῦ ἀνὰ 1,300 ἀνδρά-
ρας, 3 τῶν εὐζώνων ἀνὰ 400, πυροβολεῖς καὶ μηχανο-
νικοὶ 1000· πρόσθετος τοὺς φορεῖς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ
τοὺς ἀκολουθοῦντες κτλ.

Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι οἱ ἐναπολειφθέντες ἐκ τῶν
ἐννέα πεζικῶν συνταγμάτων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὄντων
θέλουν καταρθῶσι μέχρι τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου, ὥστε
νὰ ἔχωσι 400 ἀνθρώπους διδασμένους ἐτοιμοὺς νὰ στα-
λῶσι, καὶ ὅτι ἐκεῖνα τὰ συντάγματα θέλουν δεχθῇ πλήθος
ἄλλων στρατιωτῶν ἐκ τῆς μετ' ὀλίγον γενησομένης στρ-
τολογίας καὶ τῶν ἐθελουσιῶν καταγραφῶν.

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

ΕΠΙΛΟΓΕΙΣ. — Ἀρ. 71, Σελ. α, στίλ. α, στίχ. 28
«παρελθόντος» ἀναγνωστέον «ἐνεσθαι».